

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

6596 *Reial decret llei 3/2025, d'1 d'abril, pel qual s'estableix el programa d'incentius lligats a la mobilitat elèctrica (MOVES III) per a l'any 2025.*

I

El Pla nacional integrat d'energia i clima (PNIEC) 2023-2030 actualitzat pel Reial decret 986/2024, de 24 de setembre, inclou objectius molt ambiciosos en matèria de descarbonització de l'economia espanyola, entre els quals destaquen: aconseguir el 2030 una reducció de les emissions de gasos amb efecte hivernacle del 32% respecte dels nivells de 1990, una penetració d'energia renovable sobre el consum d'energia final del 48% i una millora del 43% de l'eficiència energètica respecte de l'escenari de referència.

El conjunt d'objectius i de mesures desplegades en el PNIEC 2023-2030 suposa també un reforç molt notable de l'autosuficiència energètica, i incideix de manera positiva en la seguretat energètica nacional atès que disminueix de manera significativa la dependència d'importacions de combustibles fòssils. En concret, la consecució dels objectius que recull el PNIEC 2023-2030 suposaria la reducció el 2030 en més de 23 punts la dependència energètica de països tercers i assolir una dependència energètica del 50% enfront de valors del 73% el 2019.

En el sector elèctric, la contribució de les energies renovables s'espera que augmenti fins a un 81% el 2030, gràcies a la integració més gran d'energies renovables com l'eòlica i la fotovoltaica, a un paper reforçat de l'autoconsum i a una flexibilitat cada cop més gran del sistema elèctric en conjunt, amb l'emmagatzematge i la gestió de la demanda amb un paper cada vegada més rellevant.

En aquest sentit, l'electrificació de l'economia suposa una oportunitat d'aprofitar els costos de generació més baixos que tenen les energies renovables, i el PNIEC 2023-2030 inclou mesures específiques per propiciar aquesta electrificació en el conjunt de l'economia, i en particular en sectors com la calefacció o el transport.

En particular, en matèria de promoció de la descarbonització del transport, cal tenir en compte que les emissions del transport a Espanya l'any 2023 van ser de 87,69 MtCO₂-eq, que representa el 32,5% de les emissions totals de gasos amb efecte hivernacle a Espanya, i, en concret, el transport per carretera per si sol un 30,1% del total de les emissions de GEI, mentre que la contribució d'altres modes de transport és bastant més minoritària. A això cal afegir-hi les emissions d'altres gasos, com els òxids de nitrogen i partícules, amb el consegüent impacte en els nivells de qualitat d'aire en els entorns urbans.

Atès el paper fonamental que té el transport per carretera en el procés de descarbonització de l'economia, el PNIEC 2023-2030 inclou mesures específiques per fomentar-ne l'electrificació, com ara la «Mesura 2.5. Impuls del vehicle elèctric» i la «Mesura 3.4. Punts de recàrrega i infraestructura de recàrrega per als combustibles alternatius». S'espera que aquestes mesures contribueixin a un parc de vehicles elèctrics pròxim als 5.500.000 el 2030 (turismes, furgonetes, autobusos i motos).

II

A fi de fomentar l'adquisició de vehicles elèctrics i de punts de recàrrega, mitjançant el Reial decret 266/2021, de 13 d'abril, es va aprovar la concessió directa d'ajudes a les comunitats autònomes i a les ciutats de Ceuta i Melilla per a l'execució de programes

d'incentius lligats a la mobilitat elèctrica (MOVES III) en el marc del Pla de recuperació, transformació i resiliència europeu.

En el mateix Reial decret s'hi van establir les normes d'aquestes subvencions amb el caràcter de bases reguladores, així com la distribució i el lliurament d'aquestes, i se'n va disposar la concessió directa a les comunitats autònomes i a les ciutats de Ceuta i Melilla.

Amb la finalitat de promoure l'electrificació de la mobilitat, l'impuls a la indústria i al sector empresarial associat, el repartiment pressupostari es va estructurar en dos programes d'incentius destinats a promoure la mobilitat elèctrica: un programa per al foment de l'adquisició de vehicles elèctrics i un altre programa de suport al desplegament de la infraestructura de recàrrega.

Aquest Reial decret es va modificar en diferents ocasions, pel Reial decret 36/2023, de 24 de gener; el Reial decret 406/2023, de 29 de maig; el Reial decret 821/2023, de 14 de novembre, i pel Reial decret llei 4/2024, de 26 de juny.

En el marc d'aquest programa d'ajudes, s'han transferit més de 1.335 milions d'euros a les comunitats autònomes, que han servit per facilitar el desplegament de centenars de milers de vehicles elèctrics i de punts de recàrrega.

Atès l'actual context geopolític i de tensions internacionals, convé poder disposar d'un marc econòmic de suport per a l'adquisició de vehicles elèctrics i de punts de recàrrega que permeti seguir avançant en la consecució dels objectius que recull el PNIEC 2023-2030.

Aquest tipus d'instruments públics de suport, a més, estan alineats amb la comunicació «Industrial action plan for the european automotive sector» de la Comissió al Parlament, al Consell, al Comitè Econòmic i Social Europeu i al Comitè de les Regions, en la qual es busca, entre d'altres, incrementar la demanda per vehicles de zero emissions.

Per totes aquestes raons, és una necessitat extraordinària i urgent establir el programa d'incentius lligats a la mobilitat elèctrica per a l'any 2025, a fi de proporcionar certesa als sol·licitants potencials de l'ajuda, així com a tots els agents intervinents, i evitar períodes d'inseguretat que puguin redundar en una paralització del desplegament de la mobilitat elèctrica.

Per a això s'introdueix el caràcter retroactiu de les sol·licituds d'ajudes des de l'1 de gener de 2025. Aquesta retroactivitat s'ajusta a la jurisprudència del Tribunal Constitucional, ja que és «una norma [que] regula *pro futuro* situacions jurídiques creades amb anterioritat a la seva entrada en vigor o els efectes de la qual no s'han consumat», per la qual cosa l'alt tribunal conclou que «(...) el legislador pot variar *ex nunc* el règim jurídic preexistent dels drets individuals, sempre que s'ajusti a la resta d'exigències de la Constitució (STC 227/1988, de 29 de novembre, FJ 9), esmentada en el FJ 7c) de la STC 270/2015, de 17 de desembre.»

En particular, s'ha de tenir en compte que les comunitats autònomes i les ciutats de Ceuta i Melilla han de tramitar, si s'escau, l'adaptació de les seves convocatòries d'acord amb el nou termini ampliat.

D'altra banda, es considera necessari incorporar dues modificacions que han sol·licitat les comunitats autònomes com a gestores del programa. D'una banda, es dona la possibilitat a les comunitats autònomes, a través de les seves convocatòries i les resolucions de concessió d'ajuda, que estableixin períodes de justificació inferiors al termini màxim fixat en les bases reguladores i, d'altra banda, es permet, utilitzar, amb caràcter opcional, el compte justificatiu simplificat, segons el que preveu l'article 75 del Reglament de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, per a subvencions concedides per un import inferior a 100.000 euros.

Finalment, cal assenyalar que aquest programa MOVES III que regula aquest Reial decret llei s'ajusta al Reglament (UE) 2023/1315 de la Comissió, de 23 de juny de 2023, pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 651/2014 de la Comissió, de 17 de juny de 2014, pel qual es declaren determinades categories d'ajudes compatibles amb el mercat interior en aplicació dels articles 107 i 108 del Tractat.

A més, per coherència amb això, aquesta norma conté una previsió de naturalesa tributària.

Així, es prorroga un any més la deducció per adquirir vehicles elèctrics «endollables» i de pila de combustible i punts de recàrrega que preveu la disposició addicional cinquanta-vuitena de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, de manera que s'apliqui a les adquisicions, a les quantitats lliurades a compte o a les instal·lacions efectuades durant l'any 2025.

III

Les mesures que preveu aquesta norma compleixen el que exigeix l'article 86 de la Constitució espanyola per a l'aprovació d'un reial decret llei.

L'article 86 de la Constitució espanyola habilita el Govern per aprovar reials decrets llei «en cas d'una necessitat extraordinària i urgent», sempre que no afectin l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans que regula el títol I de la Constitució, el règim de les comunitats autònomes ni el dret electoral general.

El Tribunal Constitucional ha declarat que aquesta situació de necessitat extraordinària i urgent es pot deduir «d'una pluralitat d'elements», entre els quals hi ha «els que queden reflectits a l'exposició de motius de la norma» (STC 6/1983, de 4 de febrer). Per la seva banda, entre la situació de necessitat extraordinària i urgent que habilita l'ús del reial decret llei i les mesures que conté hi ha d'haver una «relació directa o de congruència», que en aquest cas, pels motius que s'han exposat a l'apartat II d'aquest preàmbul, es compleix especialment.

De la mateixa manera, la necessitat extraordinària i urgent d'aprovar aquest Reial decret llei s'inscriu en el judici polític o d'oportunitat que correspon al Govern (STC 61/2018, de 7 de juny, FJ 4, i 142/2014, d'11 de setembre, FJ 3) i aquesta decisió, sens dubte, suposa una ordenació de prioritats polítiques d'actuació (STC, de 30 de gener de 2019) centrades en el compliment de la seguretat jurídica. Els motius d'oportunitat que s'acaben d'exposar demostren que en cap cas aquest Reial decret llei no constitueix un supòsit d'ús abusiu o arbitrari d'aquest instrument constitucional (STC 61/2018, de 7 de juny, FJ 4; 100/2012, de 8 de maig, FJ 8; 237/2012, de 13 de desembre, FJ 4, i 39/2013, de 14 de febrer, FJ 5). Al contrari, totes les raons exposades justifiquen àmpliament i raonadament l'adopció d'aquesta norma (STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3; 111/1983, de 2 de desembre, FJ 5, i 182/1997, de 20 d'octubre, FJ 3).

En suma, l'ús de la figura del reial decret llei constitueix un instrument constitucionalment lícit sempre que el fi que justifica la legislació d'urgència sigui, tal com ha exigint el nostre Tribunal Constitucional reiteradament (STC 6/1983, de 4 de febrer, FJ 5; 11/2002, de 17 de gener, FJ 4; 137/2003, de 3 de juliol, FJ 3, i 189/2005, de 7 juliol, FJ 3), subvenir a una situació concreta, dins dels objectius governamentals, que per raons difícils de preveure requereix una acció normativa immediata en un termini més breu que el que requereix la via normal o el procediment d'urgència per a la tramitació parlamentària de les lleis, principalment quan la determinació d'aquest procediment no depèn del Govern.

Perquè es doni el pressupòsit de la necessitat extraordinària i urgent, la jurisprudència de l'alt tribunal exigeix, d'una banda, «la presentació explícita i raonada dels motius que el Govern ha tingut en compte per aprovar-la», és a dir, el que s'ha anat anomenant com la situació d'urgència, i, de l'altra, «l'existència d'una connexió necessària entre la situació d'urgència definida i la mesura concreta adoptada per subvenir-hi» (STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3; 182/1997, de 20 d'octubre, FJ 3; 137/2003, de 3 de juliol, FJ 4, i 61/2018, de 7 de juny, FJ 4).

Totes dues circumstàncies són la raó evident que justifica que s'implementin les mesures que es concreten en el reial decret llei.

Aquest Reial decret llei regula el programa d'incentius lligats a la mobilitat elèctrica (MOVES III) per a l'any 2025. La necessitat extraordinària i urgent per aprovar aquest Reial decret llei es basa en les necessitats de mantenir un ritme d'electrificació de la mobilitat a Espanya que contribueixi a la consecució dels objectius de descarbonització i d'eficiència energètica que estableix l'actualització del Pla nacional integrat d'energia i clima (PNIEC), com assenyala l'apartat I d'aquest preàmbul. Així mateix, es requereix establir urgentment un programa amb aquestes característiques incentivadores a fi d'impulsar la demanda de vehicles d'aquesta naturalesa, que s'ha vist alentida des de finals de gener de 2025.

Per la seva banda, la modificació de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, revesteix una necessitat extraordinària i urgent, tenint en compte que les adquisicions, els lliuraments a compte o les instal·lacions a què es refereix la disposició final primera s'han de materialitzar durant l'any en curs.

Finalment, aquest Reial decret llei no afecta els límits formals i expressos que regula l'article 86 de la Constitució espanyola, això és: l'ordenament de les institucions bàsiques de l'Estat, els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans que regula el títol I de la Constitució, el règim de les comunitats autònomes ni el dret electoral general.

En aquest sentit, i en relació amb la prohibició d'afectar els drets, els deures i les llibertats dels ciutadans que regula el títol I de la Constitució espanyola, la doctrina constitucional consolidada es resumeix en l'STC 139/2016, de 21 de juliol (FJ 6), «1r) (...) aquest tribunal ha rebutjat una interpretació extensiva del límit esmentat que comportaria el buidatge de la figura del decret llei i el faria "inservible per regular amb més o menys incidència qualsevol aspecte concernent a les matèries incloses en el títol I de la Constitució"; 2n) La clàusula restrictiva s'ha d'entendre de manera que no es redueixi al no-res la figura del decret llei, de manera que el que es prohibeix constitucionalment és que es reguli un règim general d'aquests drets, deures i llibertats o que vagi en contra del contingut o dels elements essencials d'alguns d'aquests drets (STC 111/1983, de 2 de desembre, FJ 8, confirmada per altres de posteriors); 3r) El Tribunal no s'ha de fixar únicament en la manera com es manifesta el principi de reserva de llei en una matèria determinada, sinó que més aviat ha d'examinar si hi ha hagut "afectació" pel decret llei d'un dret, un deure o una llibertat regulats en el títol I de la CE, la qual cosa exigeix tenir en compte la configuració constitucional del dret, el deure o la llibertat afectats en cada cas, i fins i tot la seva ubicació sistemàtica en el text constitucional i la naturalesa i l'abast de la regulació concreta de què es tracti (...)».

Així, com indica l'STC 73/2017, de 8 de juny, (FJ 2), «El que aquest Tribunal ha d'atendre en interpretar el límit material de l'article 86.1 de la CE és "l'examen de si hi ha hagut 'afectació' pel decret llei d'un dret, deure o llibertat que regula el títol I de la Constitució"; la qual cosa exigeix «tenir en compte la configuració constitucional del dret o deure afectat en cada cas i la naturalesa i l'abast de la regulació concreta de què es tracti» (STC 182/1997, FJ 8; 329/2005, FJ 8; 100/2012, FJ 9, i 35/2017, FJ 5, entre d'altres).

IV

Aquest Reial decret llei respon als principis de bona regulació que estableix l'article 129 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, atès que el principi de necessitat ha quedat acreditat gràcies a la justificació i la concurrència del pressupòsit habilitador que exigeix l'article 86.1 de la Constitució espanyola perquè el Govern aprovi reals decrets llei i que ha quedat detallat en l'apartat anterior d'aquesta part expositiva.

La norma és concorde amb el principi de proporcionalitat, atès que es tracta de la regulació mínima i indispensable per a la consecució dels objectius descrits. De la mateixa manera, el principi de seguretat jurídica està plenament garantit per tal com la norma respecta i s'insereix coherentment dins del sistema de fonts i amb la resta de l'ordenament jurídic.

Compleix amb els principis de necessitat i eficàcia atès que, amb l'aprovació d'aquest Reial decret llei, es continua el camí de desplegament de la mobilitat elèctrica i l'augment consegüent de l'eficiència energètica i de la descarbonització que preveu el Pla nacional integrat d'energia i clima (PNIEC) actualitzat pel Reial decret 986/2024, de 24 de setembre. Així mateix, es facilita la realització del volum d'actuacions elegibles dels programes inicialment previstos, amb la qual cosa s'afavoreix el compliment dels objectius i el creixement econòmic, així com l'electrificació del parc automobilístic espanyol. Això ha de contribuir a la convergència de la penetració de l'electrificació del parc automobilístic espanyol amb els d'altres estats membres de la Unió Europea. Per aquests motius, aquest Reial decret llei és un instrument eficaç per a la consecució dels fins que s'hi proposen.

És conforme també al principi de proporcionalitat, atès que no conté restriccions de drets ni imposa obligacions als seus destinataris i suposa la via més adequada per obtenir els fins proposats.

S'adequa, igualment, al principi de seguretat jurídica, ja que és coherent amb els plans i la normativa vigent en matèria d'energia.

La norma compleix el principi de transparència, i si bé està exempta d'efectuar els tràmits de consulta pública i audiència i informació pública, tal com estableix l'article 26.11 de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, els objectius que pretén aquest Reial decret llei s'expliquen tant a la seva part expositiva com a la memòria que l'acompanya. Igualment, el principi de transparència es materialitza per mitjà de la publicació de la norma en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i la tramesa posterior al Congrés dels Diputats per convalidar-la en un debat públic.

Finalment, s'hi acredita el principi d'eficiència perquè la iniciativa normativa no imposa càrregues administratives noves ni afecta les existents i racionalitza, en aplicar-la, la gestió dels recursos públics.

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.13a, 23a i 25a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, en matèria de legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, sense perjudici de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció, i sobre les bases del règim miner i energètic, respectivament.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta de la vicepresidenta tercera del Govern i ministra per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic i de la vicepresidenta Primera del Govern i ministra d'Hisenda, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 1 d'abril de 2025,

DISPOSO:

Article 1. *Programa d'incentius lligats a la mobilitat elèctrica (MOVES III) per a l'any 2025.*

Mitjançant aquest Reial decret llei es regula el programa d'incentius lligats a la mobilitat elèctrica (MOVES III) per a l'any 2025.

El programa es regeix pel que disposa el Reial decret 266/2021, de 13 d'abril, pel qual s'aprova la concessió directa d'ajudes a les comunitats autònomes i a les ciutats de Ceuta i Melilla per a l'execució de programes d'incentius lligats a la mobilitat elèctrica (MOVES III) en el marc del Pla de recuperació, transformació i resiliència europeu, en els termes que preveu l'article 5 d'aquest Reial decret llei.

El període de vigència d'aquest programa s'estén des de l'1 de gener al 31 de desembre de 2025.

Article 2. *Actuacions subvencionables.*

Les actuacions subvencionables són les que preveu l'article 13 del Reial decret 266/2021, de 13 d'abril. Hi queden incloses les actuacions iniciades en el període comprès entre l'1 de gener de 2025 i la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, i es consideren vàlides les sol·licituds presentades a partir de l'1 de gener de 2025.

Article 3. *Finançament.*

El programa MOVES III per al 2025 està dotat amb un pressupost de quatre-cents milions (400.000.000) d'euros que es financen amb els fons integrats en el patrimoni de l'EPE Institut per a la Diversificació i Estalvi de l'Energia (IDAE), MP, procedents de les transferències que es rebin per a aquesta finalitat del servei 03 de la secció 23 dels pressupostos generals de l'Estat.

A aquest efecte s'aprova la concessió d'un crèdit extraordinari de quatre-cents milions (400.000.000) d'euros, destinat a finançar l'establiment del programa d'incentius lligats a la mobilitat elèctrica (MOVES III) en el pressupost de la secció 23 «Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic», servei 03 «Secretaria d'Estat d'Energia», programa 425 A «Normativa i desenvolupament energètic», concepte 745 «A l'IDAE per finançar l'establiment del programa d'incentius lligats a la mobilitat elèctrica (MOVES III)».

Aquest crèdit extraordinari es financia de conformitat amb el que assenyala l'article 46 de la Llei 31/2022, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per al 2023.

Article 4. *Justificació.*

1. Les sol·licituds presentades entre l'1 de gener de 2025 i el 31 de desembre de 2025 tenen com a termini màxim de justificació de les actuacions el 31 de desembre de 2026.

2. Les comunitats autònomes, en les convocatòries respectives, poden reduir el termini màxim de justificació que preveu l'apartat 1.

3. Per a subvencions concedides per un import inferior a cent mil (100.000) euros i de manera opcional, es pot lliurar, atès que té caràcter de document amb validesa jurídica per a la justificació de la subvenció, un compte justificatiu simplificat segons el que preveu l'article 75 del Reglament de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, aprovat pel Reial decret 887/2006, de 21 de juliol, amb l'abast que s'ha de detallar en les convocatòries corresponents d'ajuda de les respectives comunitats autònomes i de les ciutats de Ceuta i Melilla.

Si es lliura aquest compte justificatiu simplificat, les convocatòries esmentades poden establir l'exempció de l'obligació d'aportar la documentació que indica l'annex II, epígraf A), apartat 2, números 6è i 7è del Reial decret 266/2021, de 13 d'abril.

Article 5. *Règim jurídic.*

Al programa d'ajudes que preveu aquest Reial decret llei no hi són aplicables els terminis previstos per a l'execució d'ajudes que preveu el Reial decret 266/2021, de 13 d'abril, que es financin amb fons del Pla de recuperació, transformació i resiliència, ni les previsions del mateix Reial decret que estableixin obligacions i requisits específics per a la gestió i el control de fons del Mecanisme de recuperació, transformació i resiliència.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2025 es modifica la disposició addicional cinquanta-vuitena de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de

les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional cinquanta-vuitena. *Deducció per l'adquisició de vehicles elèctrics "endollables" i de pila de combustible i de punts de recàrrega.*

1. Els contribuents poden deduir el 15 per cent del valor d'adquisició d'un vehicle elèctric nou en qualsevol de les circumstàncies següents:

a) Quan el vehicle s'adquireixi des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 5/2023, de 28 de juny, pel qual s'adopten i prorroguen determinades mesures de resposta a les conseqüències econòmiques i socials de la guerra d'Ucraïna, de suport a la reconstrucció de l'illa de La Palma i a altres situacions de vulnerabilitat; de transposició de directives de la Unió Europea en matèria de modificacions estructurals de societats mercantils i conciliació de la vida familiar i la vida professional dels progenitors i dels cuidadors, i d'execució i compliment del dret de la Unió Europea, fins al 31 de desembre de 2025. En aquest cas, la deducció es practica en el període impositiu en què el vehicle sigui matriculat.

b) Quan, des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 5/2023, de 28 de juny, pel qual s'adopten i prorroguen determinades mesures de resposta a les conseqüències econòmiques i socials de la guerra d'Ucraïna, de suport a la reconstrucció de l'illa de La Palma i a altres situacions de vulnerabilitat; de transposició de directives de la Unió Europea en matèria de modificacions estructurals de societats mercantils i conciliació de la vida familiar i la vida professional dels progenitors i dels cuidadors, i d'execució i compliment del dret de la Unió Europea, fins al 31 de desembre de 2025, s'aboni al venedor una quantitat a compte per a la futura adquisició del vehicle que representi, almenys, el 25 per cent del seu valor d'adquisició. En aquest cas, la deducció es practica en el període impositiu en què s'aboni aquesta quantitat, i s'ha d'abonar la resta i adquirir el vehicle abans que finalitzi el segon període impositiu immediatament posterior a aquell en què es va produir el pagament d'aquesta quantitat.

En tots dos casos, la base màxima de la deducció és de 20.000 euros i la constitueix el valor d'adquisició del vehicle, incloses les despeses i els tributs inherents a l'adquisició, al qual s'han de descomptar les quanties que, si s'escau, s'hagin subvencionat o s'hagin de subvencionar a través d'un programa d'ajudes públiques.

El contribuent pot aplicar la deducció que preveu aquest apartat per una sola compra d'algun dels vehicles que recull l'apartat 2, i ha d'optar en relació amb aquesta per l'aplicació del que disposen les lletres a) o b) anteriors.

2. Només tenen dret a aquesta deducció els vehicles que compleixin els requisits següents:

1r) Els vehicles han de pertànyer a alguna de les categories següents:

a) Turismes M1: vehicles de motor amb almenys quatre rodes dissenyats i fabricats per al transport de passatgers, que tinguin, a més del seient del conductor, vuit places com a màxim.

b) Quadricicles lleugers L6e: quadricicles lleugers amb una massa en buit inferior o igual a 425 kg, sense incloure-hi la massa de les bateries, amb una velocitat màxima per construcció inferior o igual a 45 km/h i amb una potència màxima inferior o igual a 6 kW.

c) Quadricicles pesats L7e: vehicles de quatre rodes, amb una massa en ordre de marxa (sense incloure-hi el pes de les bateries) inferior o igual a 450 kg en el cas de transport de passatgers i a 600 kg en el cas de transport de mercaderies, i que no es puguin classificar com a quadricicles lleugers.

d) Motocicletes L3e, L4e, L5e: vehicles amb dues rodes, o amb tres rodes simètriques o asimètriques respecte de l'eix mitjà longitudinal del vehicle, de més de 50 cm³ o amb una velocitat superior a 50 km/h i amb un pes brut vehicular que no excedeixi d'una tona.

2n) Els models dels vehicles han de constar a la base de vehicles de l'IDAE (<http://coches.idae.es/base-datos/vehiculos-elegibles-programa-MOVES>) i complir els requisits següents:

a) Per als vehicles que pertanyen a la categoria M s'exigeix la pertinença a algun dels tipus següents:

i. Vehicles elèctrics purs (BEV), propulsats totalment i exclusivament mitjançant motors elèctrics l'energia dels quals prové, parcialment o totalment, de l'electricitat de les seves bateries, i que per recarregar-se utilitzen l'energia d'una font exterior del vehicle, com ara la xarxa elèctrica.

ii. Vehicles elèctrics d'autonomia estesa (EREV), propulsats totalment i exclusivament mitjançant motors elèctrics l'energia dels quals prové, parcialment o totalment, de l'electricitat de les seves bateries, que per recarregar-se utilitzen l'energia d'una font exterior al vehicle i que incorporen un motor de combustió interna de gasolina o gasoil per recarregar-les.

iii. Vehicles híbrids "endollables" (PHEV), propulsats totalment o parcialment mitjançant motors de combustió interna de gasolina o gasoil i elèctrics l'energia dels quals prové, parcialment o totalment, de l'electricitat de les seves bateries, que per recarregar-se utilitzen l'energia d'una font exterior al vehicle, com ara la xarxa elèctrica. El motor elèctric ha d'estar alimentat amb bateries carregades des d'una font d'energia externa.

iv. Vehicle elèctric de cèl·lules de combustible (FCV): vehicle elèctric que utilitza exclusivament energia elèctrica procedent d'una pila de combustible d'hidrogen embarcat.

v. Vehicle elèctric híbrid de cèl·lules de combustible (FCHV): vehicle elèctric de cèl·lules de combustible que equipa, a més, bateries elèctriques recarregables.

b) Per als vehicles pertanyents a la categoria L, s'exigeix:

i. Estar propulsats exclusivament per motors elèctrics i estar homologats com a vehicles elèctrics.

ii. Les motocicletes elèctriques noves (categories L3e, L4e i L5e) susceptibles d'ajuda han de tenir bateries de liti, motor elèctric amb una potència de motor igual o superior a 3 kW i una autonomia mínima de 70 km.

3r) Els vehicles no poden estar afectes a una activitat econòmica.

4t) Els vehicles han d'estar matriculats per primera vegada a Espanya a nom del contribuent abans del 31 de desembre de 2025, en el cas de la lletra a) de l'apartat 1 anterior, o abans que finalitzi el segon període impositiu immediatament posterior a aquell en què es va produir el pagament de la quantitat a compte, en el cas de la lletra b) de l'apartat 1 anterior.

5è) El preu de venda del vehicle adquirit no pot superar l'import màxim establert, si s'escau, per a cada tipus de vehicle a l'annex III del Reial decret 266/2021, de 13 d'abril, pel qual s'aprova la concessió directa d'ajudes a les comunitats autònomes i a les ciutats de Ceuta i Melilla per a l'execució de programes d'incentius lligats a la mobilitat elèctrica (MOVES III) en el marc del Pla de recuperació, transformació i resiliència europeu, calculat en els termes que estableix la norma esmentada.

3. Els contribuents poden deduir el 15 per cent de les quantitats satisfetes des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 5/2023, de 28 de juny, pel qual

s'adopten i prorroguen determinades mesures de resposta a les conseqüències econòmiques i socials de la guerra d'Ucraïna, de suport a la reconstrucció de l'illa de La Palma i a altres situacions de vulnerabilitat; de transposició de directives de la Unió Europea en matèria de modificacions estructurals de societats mercantils i conciliació de la vida familiar i la vida professional dels progenitors i dels cuidadors, i d'execució i compliment del dret de la Unió Europea, fins al 31 de desembre de 2025, per a la instal·lació, durant el període esmentat i en un immoble de la seva propietat, de sistemes de recàrrega de bateries per a vehicles elèctrics no afectes a una activitat econòmica.

La base màxima anual d'aquesta deducció és de 4.000 euros anuals i està constituïda per les quantitats satisfetes, mitjançant targeta de crèdit o debit, transferència bancària, xec nominatiu o ingrés en comptes d'entitats de crèdit, a les persones o a les entitats que facin la instal·lació, descomptant-hi les quanties que, si s'escau, hagin estat subvencionades a través d'un programa d'ajudes públiques. En cap cas, les quantitats satisfetes mitjançant lliuraments de diners de curs legal no donen dret a practicar la deducció.

A aquest efecte, es consideren com a quantitats satisfetes per a la instal·lació dels sistemes de recàrrega les que són necessàries per portar-la a terme, com ara la inversió en equips i materials, les despeses per instal·lar-los i les obres necessàries per desenvolupar-los.

La deducció s'ha de practicar en el període impositiu en el qual finalitzi la instal·lació, que no pot ser posterior al 2025. Quan la instal·lació finalitzi en un període impositiu posterior a aquell en què es van abonar les quantitats per fer-la, la deducció s'ha de practicar en aquest darrer període i s'hi han de considerar les quantitats satisfetes des de l'entrada en vigor del Reial decret llei 5/2023, de 28 de juny, pel qual s'adopten i prorroguen determinades mesures de resposta a les conseqüències econòmiques i socials de la guerra d'Ucraïna, de suport a la reconstrucció de l'illa de La Palma i a altres situacions de vulnerabilitat; de transposició de directives de la Unió Europea en matèria de modificacions estructurals de societats mercantils i conciliació de la vida familiar i la vida professional dels progenitors i dels cuidadors, i d'execució i compliment del dret de la Unió Europea, fins al 31 de desembre del període impositiu esmentat.

Per aplicar la deducció cal comptar amb les autoritzacions i els permisos que estableix la legislació vigent.

4. En cas que els vehicles o els sistemes de recàrrega de bateries als quals es refereixen els apartats anteriors siguin afectes a una activitat després d'adquirir-los o instal·lar-los, es perd el dret a la deducció practicada.

5. L'import d'aquestes deduccions s'ha de restar de la quota íntegra estatal després de les deduccions que preveuen els apartats 1, 2, 3, 4 i 5 de l'article 68 d'aquesta Llei.

6. Les obligacions d'informació que han de complir els concessionaris o els venedors dels vehicles s'han de regular reglamentàriament.»

Disposició final segona. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.13a, 14a, 23a i 25a de la Constitució espanyola, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva sobre les bases i la coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica, sobre hisenda i deute públic, sobre legislació bàsica de protecció del medi ambient, sense perjudici de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció, i sobre les bases del règim miner i energètic, respectivament.

Disposició final tercera. *Habilitació.*

Mitjançant una ordre de la persona titular del Ministeri per a la Transició Ecològica i el Repte Demogràfic, es poden dictar les disposicions necessàries per desplegar i executar el que disposa aquest Reial decret llei.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», sense perjudici del que disposa l'article 2.

Madrid, 1 d'abril de 2025.

FELIPE R.

El president del Govern,
PEDRO SÁNCHEZ PÉREZ-CASTEJÓN